ఆంధ్రభూమి వినోదాన్యాసావళి

ఆదివారం 13-12-1964

సీరియల్:

హిమగిరిపై రక్తస్రవంతి

(5)

(గతవారం తరువాయి)

విషహస్తాలు

"చైనాలో అయస్కాంతమైన మ్యూనిస్టు విప్లవ సమయము విస్తృతంగా పరుచుకుంటున్నాయి. టిబెట్, నేపాల్ తూర్పు టర్కిస్తాన్, కాశ్మీరు నుండి భారతదేశాన్ని పట్టుకొనుటకు అని ఎగ ప్రాకుతున్నాయి. నిజానికి అంతర్జాతీయ కమ్యూనిజం భారతదేశపరిహారాలకు తుమూరుకమ్రాంది" 18-12-1949 వారికలో మ్యూనిస్టులో యం. యస్. అయ్)

"అవును! మావ్ సేటుంగ్ టిబెట్‌లో ప్రవేశించడం భారత సరిహద్దులకు చేరువ కావడానికే. కీలకమైన భారతసరిహద్దులో కమ్యూనిస్టు కమ్యూనిస్టు కేంద్రీకరించడమన్న కమ్యూనిస్టు కేంద్రాలకు అంతర్జాతీయ కమ్యూనిజం కేంద్రతో చేరను భారతదేశం నిజాలు రాయడం పాపమే. భారతదేశంపై దండయాత్ర సాగించను మలుపవుతుంది." (28-6-1960 నుదర ఇండియాలో అరవిందమోక్ష్)

భారతదేశంపై సాగిన చైనా దండయాత్ర ఏడాదిపాలు చరరవుపైళ్ళ అక్రమణ జరిగాక ఆగిపోయింది. భారత చైనా సరిహద్దులు వ్యవహారం పరిష్కరించడము అయ్యేంతలో రాజ్యాంగ భాషాతిరస్కరించుతూ చైనా పాలిస్తున్న నిరంకుశ ప్రభుత్వం ఒక వైపున అక్రమణ చేసుకొన్న చైనా అదిసామ్రాజ్యవాదుల సరిహద్దు అని స్ఫురణకు రాలేదు. భారతదేశం స్వాతంత్ర్యం పొందినప్పుడు దాని సరిహద్దు లెచ్చటా నిర్వచించలేదు. కావున, భారత దేశం నేటి సరిహద్దులు తనవి అని ప్రకటించి పాకు లేదనటంలో అర్థమేదైనా వున్నదా? బ్రిటిష్‌వారు పాలించిన దేశాలకి ఏవయితే సరిహద్దులో-వాటి నుండి స్వాతంత్ర్యం పొందిన భారత దేశానికి అవే సరిహద్దులు పరిశీలనడంతో అర్థం ఏమైనా వుందా? ఏ దేశ సైనికులు ఆ సరిహద్దులు దాటి ఆక్రమించడం అపరాధమా? ఏ దేశ సరిహద్దులో చైనా అలా జరిగినదా? సరిహద్దులచ్చటో ప్రకటించలేదు కావున అ అ సంప్రదాయ సరిహద్దులు చైనా కాలాచెందగలవో దురూహ్యాలాలా? జీవిత బ్రతికివుండను వీలులేని మంచుప్రాంతం గడ్డకూడా మొలవడానికి ఇష్టపడని కాశ్మీరు సేలకొరకు చైనాతో సంప్రదించడం, సామాజ్యవాదులు ప్రోత్సాహంతో జరుగుతూందనడములో అర్థం లేదు. పోనీ అదే వాదనను చైనాకి అన్వయించి చూస్తే కమపించేది తన దాస్యం ఏమిటి? నిజానికి ప్రాంతం పై యుద్ధంచేయమని చైనాను సామ్రాజ్యవాదులు ప్రోత్సహించారా? లేక చైనా మూ తనించిన నవ్య సామ్రాజ్యవాదియై దురాక్రమణకు పూనుకుందనే కథా అర్థం? చైనా భూభాగమైన టిబెటు నరిహద్దు రేఖ కాస్తనిరేఖ కాశ్మీరదనడం చైనాకు యిష్టంగాని తెలిసి రాలేదనేనా అర్థం? బ్రిటిష్ వారి కింద వున్నప్పుడు సరిహద్దులు ఏర్పరిచి బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదులు మోహాన్ మరి అదే పద్ధతి నిరంతమైన సరిహద్దు అని చెప్పుతూ ఒకవేపు కాశ్మీరు చైనాకు అదిసామ్రాజ్యవాదుల సరిహద్దు అని స్ఫురణకు రాలేదు. భారతదేశం స్వాతంత్ర్యం పొందినప్పుడు దాని సరిహద్దు లెచ్చటా నిర్వచించలేదు. కావున, భారత దేశం నేటి సరిహద్దులు తనవి అని ప్రకటించి పాకు లేదనటంలో అర్థమేదైనా వున్నదా? బ్రిటిష్‌వారు పాలించిన దేశానికి ఏవయితే సరిహద్దులో-వాటి నుండి స్వాతంత్ర్యం పొందిన భారత దేశానికి అవే సరిహద్దులు పరిశీలనడంతో అర్థం ఏమైనా వుందా? ఏ దేశ సైనికులు ఆ సరిహద్దు దాటి ఆక్రమించడం అపరాధమా? ఏ దేశ సరిహద్దులో చైనా అలా జరిగినదా? సరిహద్దులచ్చటో ప్రకటించలేదు కావున అ అ సంప్రదాయ సరిహద్దులు చైనా కాలాచెందగలవో దురూహ్యాలాలా? జీవిత బ్రతికివుండను వీలులేని మంచుప్రాంతం గడ్డకూడా మొలవడానికి ఇష్టపడని కాశ్మీరు సేలకొరకు చైనాతో సంప్రదించడం, సామాజ్యవాదులు ప్రోత్సాహంతో జరుగుతూందనడములో అర్థం లేదు. పోనీ అదే వాదనను చైనాకి అన్వయించి చూస్తే కమపించేది తన దాస్యం ఏమిటి? నిజానికి ప్రాంతం పై యుద్ధంచేయమని చైనాను సామ్రాజ్యవాదులు ప్రోత్సహించారా? లేక చైనా మూ తనించిన నవ్య సామ్రాజ్యవాదియై దురాక్రమణకు పూనుకుందనే కథా అర్థం? చైనా భూభాగమైన టిబెటు

జి. సి. కొండయ్య

ఎం. ఎల్. ఏ

టును సామ్రాజ్యవాదుల కాశ్మీరవ్యాపాల నుండి విముక్తియను చైనా పూనుకొన్నప్పుడు-వాకు వ్యతిరేకంగా టిబెటు ప్రజలు సాగించిన పోరాటం తిరుగుబాటుకు భారతదేశం పూనుకొనిని ప్రకటించి. తిరుగుబాటు ముసాకు వాయకు చైనదలైలామాకు భారత దేశం ఆశ్రయమివ్వడం సామ్రాజ్యవాదుల కుట్రలకు తోడ్పడడమే కావున చైనాకు కోపంవచ్చి భారతభూమిపై దండయాత్ర చేసిందని అనటంలో ఇంగితజ్ఞాన మేదయినా వున్నదా? టిబెటు సామ్రాజ్యవాదులు పరిపాలిస్తూండిరి! ప్రపంచంలో ఒక భారత దేశానికి మినహా, మరేదేశానికి టిబెటులో దౌత్యశాఖాలయమైనా వుండలేదు కదా? టిబెటు టిబెటు వారే పరిపాలించారు. కాని పొరుగు దేశస్థులు ఒక్కరైనా అద్భుత వుండలేదుకదా? పోనీ చైనా తన భూభాగమనే టిబెటులో తుదకు దౌత్యశాఖాలయమైనా తరాలపర్యంతం ఎందుకు లేకుండా చేసుకొంది? చైనా కానివతి మును తిరస్కరించిన కారణంగా దలైలామా సామ్రాజ్యవాద ఏజంటయిపోతాడన్న మాటేగదా? దేశస్వాతంత్ర్యమును కోల్పోయి తలదాచుకొనే ఆశ్రయంకోరిన ఒక స్వాతంత్ర్య శాముకునికి రక్షణ యివ్వడం నేరమవుతుందా? దలైలామా తన దేశప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా పితూరి లేవదెత్తిన తిరుగుబాటుదారుడే కాదే? మాతృదేశ రక్షణకు స్వాతంత్ర్య సముద్ధరణకు తపనించిన స్వేచ్ఛాపిపాసి దలైలామా. చైనా తన మాతృదేశమును కబళించడానికి కాశం వెయ్యకపోవడం అపరాధమవుతుందా? అంటే చైనా దురాక్రమణను సమర్థించను తటపటాయించే దురాక్రమణకు గురికాక తప్పదనేకదా దీని అర్థం? ఇదే వాదమును చైనాకు అన్వర్తించి చూస్తే తెలిసేదేమిటి? నేపాలు ప్రభుత్వాన్ని కూలద్రోయనుప్రయత్నించిన కె. యన్. సింగ్ చైనాకు పరాయినప్పుడు-ఆ పెదమసేనికి అన్ని పదుపాయములు సమకూర్చి-అతడిద్వారా పెకింగ్ రేడియోమండి నేపాల్ ప్రభుత్వాన్ని, భారత ప్రభుత్వాన్ని కూల్చి వెయ్యమని నిత్యం రేడియోలో కేకలు వేయడం నేరంకాదేమి? అట్లని చైనా పై దండయాత్రకు చేపట్టాలనా. భారత దేశంగాని పూనుకొనలేక! భారత ప్రభుత్వం అవిశ్వర్తనలోనా. గోవిందా దూర్ల ప్రభుత్వమట! నా పక్కన ప్రదేశంలో ఎట్లాంటిప్రభుత్వంవుంటాలో

నిర్ణయించుకోవలసింది అదేశ ప్రజలే గాని యితరులు కాదు భారత దేశంలో ఎటాంటిప్రభుత్వం వుండాలో నిర్ణయించవలసింది పెంగ్ పెద్దలాయేమిటి? పెంగ్ కమ్యూనిస్టుల ఇష్ట మొచ్చిన ప్రభుత్వం భారతదేశంలో యేర్పడ్డంటే- దండయాత్ర చెయ్యడానికి చైనాకు పాకు వుందన్నమాట! భారతదేశం అమెరికా తదితర దేశాల సహాయం పొందుతూందట! అంటే చైనా కలహించిన ప్రతిదేశంతోనూ దెబ్బలాడను తిరస్కరించే దేశంపై చైనా దండయాత్ర చేస్తుందనేగదా దీని అర్థం? చైనాకాదని యేదేశమూ దాని యిష్టమచ్చిన దేశంతో సంధిచేసుకొనడం సహాయం పొందడం నేరమౌతుందనేకదా దీని అర్థం? చైనా ప్రభుత్వం దాని వత్రాసిద్ధాన్ని చేస్తున్న వాదనలు, చూపుతున్న కారణాలవి యినా, పరోక్షదృష్టితో పరిశీలించినప్పుడు, ఈ కాశ్మీరత, పాంప్రదాయక చట్టసమ్మత సాక్ష్యాధారములతో చూపినప్పుడు, నేడు భారత-చైనా దేశముల మధ్యన ప్రస్ఫుటమైన సంఘర్షణ కేవలం సరిహద్దు వివాదం కాదనేది నిస్సందేహం నిజానికి యిది సరిహద్దు వివాదమని బుజువుచెయ్యడం కాస్త తయపడడం. తంటాలు పడడం నేలవిడచి సాముచేయడ మవుతుంది.

చైనాను కమ్యూనిజం స్వాధీనం చేసుకొంది కావున యిక ప్రపంచంలో ప్రత్యేకంగ ఆసియాలో దానిమాట వేదవాక్యం కావాలనేవాదం సామ్రాజ్యవాదంకాక మరే మవుతుంది? ఆసియాలో ఆతిథ రలో 15 సంవత్సరాలలో అన్ని జీవితరంగాలలోనూ ఉన్నతిని పెంచి ప్రచండమైన అభివృద్ధిని సాధించిన దేశమని దేశాలలో చైనా వారు ప్రపంచయత్నంలో కావ్య మెంత వున్నదని వేదిస్తుంటాం- ఒక దేశం అభివృద్ధి అయినంతమాత్రాన దానికి యితరదేశాలు తలవంచవలసిన అగత్యంలేదు. కమ్యూనిస్టు సిద్ధాంత అనుసరణలో రూపొందిన సమాజములు అర్థిక, సాంఘిక, రాజకీయ పరుపాలు ఎలావున్నాయో, వుంటాయో, ప్రత్యేకంగా చైనాలో కమ్యూనిజం సాధించిన ప్రగతి యేమిటో, రష్యా-చైనా సిద్ధాంత సంఘర్షణ తర్వాత కమ్యూనిస్టులనోటమండింటుంన్నాము. ఒక సిద్ధాంత క్రమకు బలియై విచక్షణత్రిని కోల్పోయిన మనుష్యులు చైనాను గురించి భారత దేశంలో బ్రహ్మాండమైన ప్రచారం చేశారు. చైనా మిత్రమండలుల పేరుతో సంవత్సరాల పర్యంతం- చైనా భజన సాగింది. భారతదేశంలో అవిధంగా చైనా ఒక క్రామిక ప్రజల స్వర్గమని చిత్రించి, చైనా అనుకూల వాతావరణమును భారతదేశంలో సృష్టించడం కొరకు ప్రయత్నం జరిగింది. జరుగుతూంది "ఏదో విషాదముండి సరిహద్దు సంఘర్షణలో తగుల్కొన్నా-అది అవుదూరమైన అభివృద్ధిని సాధించిన పీడిత ప్రజల ఆశాజ్యోతి" అనిచెప్పుతూ చైనా నిజస్వరూపమును మరుగునచరిచి-దానిని ఆశాజ్యోతిగా చిత్రించను ప్రయత్నం యిప్పుడూ జరుగుతూంది.

కాని నిజం యేమిటి? స్వాతంత్ర్యం సంపాదించుకొన్న ఆసియా దేశాలు తమ స్వేచ్ఛను కాపాడుకుంటూనే సాధించుతున్న అభివృద్ధికి కమ్యూనిస్టు చైనాతో పోలుచూడాము జపాన్ రెండు ప్రపంచ సంగ్రామములో మా శిథిలమైన దేశం కమ్యూనిస్టు దేశమని గొప్పగా చెప్పుకొనే చైనా, సామాన్య ప్రజల పగటు అదాయంలో, జాతీయ సంపదను కాని పెంచలేక పోయింది కాని జపాన్ జాతీయ ఆదాయమును వ్యక్తిగత లాభమును యెంతో పెంచుకొగలిగింది అభివృద్ధి కార్యాలకు అదేశం పెట్టే పెట్టుబడి ప్రపంచంలో అన్ని దేశాల కన్నా అధికం. కమ్యూనిస్టుచైనా పాగు చేస్తున్న వ్యవసాయ భూమివిస్తీర్ణములో జపాను సాగుభూమి మూడవవంతు కాని కమ్యూనిస్టు చైనాలో పంట పడి పోతుంటే జపాన్ స్వయంపోషక మవడమే గాకుండా, 8కి వంతుల పంటను పెంచుకున్నది, అంటే బాబాపు చైనా అపారమైన రాజ్యాల రెండింతలు జపాన్ పండించుతూంది. మొత్తము దూర పాచ్య దేశాలన్నిటిలో 82 కోట్లా 22 అతల ఎకరాల సాగయ్యే భూమిలో ఎంత యెరువు వాడు కూడా ఒక్క జపాన్‌లో 1కోటి 30 అతల ఎకరాలకు అంత యెరువు వాడుతూన్నారు

జపాన్ యెరువుతనంతో అభివృద్ధి చెందిన దేశం కావున కమ్యూనిస్టువియ్యం యిచ్చారట్రా! ఇన్నాళ్ళ మీరు చైనాలో పోల్చడం వలబు కాదనుకుంటే-చైనాలో భారమైన చాంగ్ కైషేక్ పాలనా-అంటే తైవాన్ ద్వీపమును పోల్చుదాము. పది సంవత్సరాలలో అంటే 1952 నుండి 1962వరకు ఆహార ధాన్యాల ఉత్పత్తి 60 వంతులు పెరిగింది. పారిశ్రామికోత్పత్తి మూడు వంతులు. జాతీయాదాయం రెండు వంతులు పెరిగింది. తలసరి ఆదాయం 3,7 వంతులు పెరిగింది. జపాన్ తర్వాత నిజానికి దూర ప్రాచ్యరాజ్యాలలో తైవాన్ తలసరి ఆదాయం అధికం కమ్యూనిస్టు చైనాతో పోల్చితే రెండింతలు అధికం మలయా, థాయిలాండ్, ఫిలిప్పైన్స్ దేశాలలో ఆహార ధాన్యాల ఉత్పత్తి 4 వంతులు పెరిగాయి ఇదేమోతాదులో పారిశ్రామికోత్పత్తి పెరిగింది దీనితో కూడా జాతీయ ఆదాయం తలసరి సగటు ఆదాయం పెద యెత్తున పెరిగింది,

ఇవి చిన్న దేశాలని, జపాన్ వత్తిడి లేని దేశాలు కావున అభివృద్ధి అయి వుండవచ్చును. కావున, కమ్యూనిస్టు చైనాతో పోల్చడం సరికాదని వాదం వుండవచ్చు. చైనాకుమల్లే భారతదేశం పెద్దదేశం. సమానంగా జనాభా వత్తిడి వున్న దేశం. సాగవుతున్న భూమి సాగుకు అనువైన భూమి అంత విశాలంగా లేనిదేశం పారిశ్రామికంగా పెద్ద పునాదులు లేని దేశం. తలసరిఆదాయం తక్కువవున్న దేశం. కావున భారత దేశంతో పోల్చుదాము గత పది సంవత్సరాలలో భారతదేశ జనాభా 21 వంతులు పెరిగింది అయినప్పటికీ భారతదేశ ఆహార ధాన్యాల ఉత్పత్తి

(మిగతా 4వ పేజీలో)

"విజయశ్రీ"

విరోదబాలు! మూడోవాడికి పాపాలు! వాళ్ళ స్థితిచూసే అతని కళ్ళలో గిర్రున నీళ్లు తిరుగుతున్నాయి. కాని, అతడేంచేయగలడు? ఎవరి మీదో వస్తూన్న కోపాన్ని తనలో తానే దిగమింగుతూ ఆతడు ఆలోచిస్తున్నాడు ఇంట సగరాలలో యిలాంటి కరువెప్పుడూ లేదు, కొత్తబియ్యం వచ్చిన ఆర్నెల్లవరకూ కూడా ఒకటొరకం వరంగల్లు బియ్యం దొరుకుతూవుండేవి. పైగా అవి భాగా కొట్లో అప్పుగా దొరుకుతూ వుండేవి. ఏడుకాణంలో చూచినా కొట్లలుగా వుండేవి! విజయనగరపురబజార్లలో ఆప్పుడు రకాన్ని రాసులుగాపోసి అమ్మేవారట! ఈవాడు అలాటి అమూల్యమైన వస్తువులేవో మనకు బజార్లలో కనపించకపోయినా మొన్న టివరకూ రకాన్ని లూ, మూకాన్లా ధగధగా మెరిసే తెల్లటి బియ్యం ఏడుకాణంలో చూచినా కనుపించేవి! కాస్త పరిచయమున్న ఏడుకాణం వాణ్ణి అడిగినా, అని అప్పుగానే లభించేవి. కాకపోతే అరువుకాబట్టి ఓ రెండుమూడు రూపాయలు ఎక్కువగా యివ్వవలసి వచ్చేవి. ఇంతకంటె మరో యిబ్బంది అంటూ ఏదీ అవాడు వుండేదికాదు మరి యీవాడు ఏమయ్యాయి ఆ బియ్యపు రాసులు? దుకాణాలన్నీ వరుసగా చూచుకుంటూ వెళ్లేటప్పుడు అతనికి నుంచ్చుడు గజనీ లాంటి వాళ్లేవళ్ళో వచ్చి ఆరాసుల్ని దోచుకుపోయినట నిపించింది.

రెండవవెదీ వాటి ఉదయం అతను హోటల్లో కూర్చొని కాఫీ తాగుతూ వుండగా, అతని స్నేహితుడు వాయువచ్చి "ఒరేయ్ ఆసండ్! నిన్న సాయంత్రం కాదు సిండికేటువాళ్లు వరకలేసి బియ్యం అమ్మేశారట్రా! ఇన్నాళ్ళ మీరు అడిగితే అమ్మకపోయినా, అదుగో ఆ మొద్దువుందివాణ్ణు రోజులు వంచి మెలిగి పెడుతున్న 'కకుత్స' అనలేకపోతున్నది" అన్నది శాంత బాబును మురిపెంగా ముద్దుపెట్టుకుని పదేళ్ళ పాప బుగ్గలు మెలిపెడుతూ-

"ఊ-!పిల్లలను దెగ్గొడుతున్నావు!" అన్నాడు రంగారావు

"అబ్బ - మీరు మాటాగా బాగుగేసున్నారు బాబుకు మాటలవు స్తం తెచ్చి పెట్టమని నాలుగు రోజులువంచి పోరు పెడుతున్నా తెచ్చారుకాదు. పిలలం సంగతి యింత పట్టించుకోనకపోతే పాపిల్లలా బాగు డతారుతెవండి-"

"నిజేద అదికాదు శాంతా-! పిల్లలలో పిలలకు ఒకరిని కించపరిచినా పోటిపెడితే వయస్సు వచ్చిన తరువాత వైషమ్యాలకు దోవతినుందని..."

"నా పిల్లలు మాటిచ్చాలు - అంత తెలిసి బుద్ధులు పుట్టవు పిల్లకు "అన్నది వాత్సల్యంతో తలకు వేళ్ళ మెటికలు విరుచుకుంటూ,

"అబ్బే! నా పిల్లలికే తెలిసి బుద్ధులు...."

"అవును మన పిలలకు ఆ నీతవు బుద్ధులు పుటవు!" ఇద్దరు ఆనందంగా నవ్వుకున్నారు. ఐదేళ్ళ మోహనకు అర్థంకాలేదు . ఏడేళ్ళ సుజకు తెలియలేదు తల్లిదండ్రు లెందుకు అంత హాయిగా నవ్వుకుంటున్నారో-!

అందరు పిల్లలే-కాని అందరిలోను కొందరు పెద్దపాత్రుగావుంటారు. ఆ పిల్లలలోనే వారికి వయస్సు తక్కువ ఉండడం ఆశ్చర్యం మోహనుకు అయి

మౌన మహతి

దేళ్ళ అయినా ఎలాగో ఉండగలం ఎరిగిన వారిలా ఉంటాడు. వారి ఊహల ఎటువంటివో గాని ఎంతసేపు ఏదో రాస్తూనో గీస్తూనో ఉంటాడు. వంటరిగా ఆకాశంలో మారే రంగులను తదేకంగా చూస్తూఉంటాడు ఎవ్వరితోను అటలకుకూడా పోయేవాడుకాదు ఈ గంభీర ప్రవృత్తి అంతకే విస్మయాన్ని కలిగించేది ఐదేళ్ళ వయసులో ఉండవలసిన తిరనత ఉండక ఎంతో వ్యక్తిత్వ వచ్చినట్లుంటే వింతకాదూ-! అది జన్మసంస్కారం మోహన్ కన్న రెండేళ్లు

కథానిక

పెద్ద మనుషులా ఎలా ఉంటుంది. మాటలే పూరిగారావు. అడపిల్ల - ఎప్పటికి జ్ఞానం వస్తుందో - వయస్సు ముందు వస్తున్నది-! అని తలచుచు బాధపడుతూ ఉంటుంది శాంత మవ సన్నాహాలలో యింత వ్యత్యాసం ఉన్న పిల్లలను పాలాంటే ఏ తల్లికైనా కోపత కష్టమేమరి

"....కకత్సవంక కలలం బుధిసోమ. అను" బలవంత పెడుతున్నది శాంత

"కుత" దగ్గర పాలిక యాతన పెడుతున్నది సుజను. విసిగిపోయింది శాంత

అప్పుడే ద్యూ చూడకుండా పాయగల శాహాతు వచ్చినా అవలేక పతమవుతూ పోతున్న సుజకు అవమానమే వేసింది.

"మరి తమ్ముడికి పద్యం చెప్పనేం "

"నీ అంత అయిన తర్వాత పద్యాలు రాస్తాడు-మొద్దు-నీకు మాటలేరావు-"

మొట్టికాయ వేసింది శాంత

"తమ్ముడికి మాటలు రావేం-" పెద అనుమానమేవచ్చింది వయస్సుకు పెరగని సుజకు

"ఏదే అయిదేళ్ళవా నిండలేదూ?-" అన్నది బాబును దగ్గరకు తీసుకుంటూ

"నేను ఆఫీసుకు పోతున్నాను శాంతా!"

"వస్తుటప్పుడు బాబుకు పుస్తకం తప్పకుండా-!"

వస్తుకుంటూ వెళ్ళిపోతూ రంగారావు.

ఇది కథలో మోహన్‌కు కాని భూతకాలం రచయితకి అందని వర్తమానం.

* * *

ఏడేళ్లు గడచిన తర్వాత - అంటే మోహన్ పదోయేట-

"చూశారా బాబు ఎంత చక్కటి బొమ్మ గీశాడో-! ఆ బాబు గీసే ప్రతి గీతా వలుకరిమన్నట్లుంటుంది-"అన్నది వాడిని దగ్గరకు తీసుకుంటూ.

"శాంతా-! వాడిని మరి గారాబం చేస్తున్నావు-ఎందుకూ కాకుండా పోతాడేమో నన్నభయం ఉన్నది-" అన్నాడు రంగారావు తలదువ్వుకుంటూ.

నివ్వెరపోయింది. కళ్ళల్లో నీళ్లు నీళ్ళల్లో శాంతి తళుక్కుమంది

"బాగ్లైండ-బాడేమీ చెడిపోడు చెడిపోయేందుకు వాడేమీ పెద్దవాడుకాడు

ఎస్. రాధ

నోరు కాయలేని పసివాడు. వీడికి వయస్సుకు మించిన జ్ఞానం ఉన్నది వా గారాంతో మరింత రాణిస్తాడే తప్ప చెడిపోడు-"

అన్న దేగాని మనస్సు కొటుకు పోయింది. కళ్ళనీళ్లు ఆగలేదు శాంతకు, "నేను చెడగొడుతున్నానని కాదు శాంతా-! సిందరణ వాడిలో అలకమ పెంచుతుందేమోనని నా బాధ బాబు ఎవరి మర్యాతం వాళ్ళది దానికి మన కర్తృత్వం ఏమీఉండదు-"ఊరడించాడు రంగారావు

మోహన్‌కు ఈ భాష ఏమీ అర్థం కాలేదు. తనకు పట్టనట్టు ఏమోరామకు పోతున్నాడు.

* * *

మోహన్ పదహారో యేట !

"శాంతా-బాబు గీచిన బొమ్మకు ప్రథమ బహుమతి లభించింది దానికింద గేయంకూడా వ్రాసింది వాడె-! చూశావా?" ఆనందంతో ఊగిపోతూ అన్నాడు రంగారావు.

"ఏదీ-! ఏదీ!!-" బొమ్మనుచూస్తూ బొమ్మే అయిపోయింది శాంత.

రెండు నిముషాలపాటు ఇద్దరు ఆనందంతో కన్నీళ్లు పెట్టుకున్నారు.

"ఇదంతా నీ పెంపకమే శాంతా !" ఆనంద భాష్పాలను తుడుచుకుంటో అన్నాడు.

"వాడు-వాడి సంస్కారం-"

"అమ్మా-!" అంటూవస్తునే పాదాలకు నమస్కరించాడు మోహన్.

ఆనందం చూశాడు

ఆనందం అనుభవించాడు

ఆనందం పంచాడు-అంతకన్న తీపి జీవితానికి కావలసిన దేమిలేదు. అనతి కాలంలోనే ప్రఖ్యాత చిత్రకారుడుగా కళలోజీవితానికి పరిచయమయ్యాడు మోహన్.

* * *

ఒకే అనుభూతినిచ్చే కాలం ఎప్పుడూ ఉండదు. 'ఉన్నది'అంటే అది మనః ప్రవృత్తి - అనలు కాలం అనుభూతి నియ్యదు మనస్సు అనుకుంటుంది అది వయసుతో పెరుగుతుంది. వయసు కాలంతో వస్తుంది. కనుక కాలం అనుభూతి నిస్తుంది. చిన్నతనం కాలం చేసింది-

మోహన్‌కు ఇరవయ్యో ఏడు-

అతని కీర్తి ఆర్నెల్లలో వ్యాపించింది పుంఖాను పుంఖంగా వెలువడ్డ వెల్వడే చిత్రాలకు అపారమైన ఖ్యాతి వచ్చింది. తల్లి-తండ్రి "మోహన్ నా అబ్బాయి" అని చెప్పుకునేందుకు గర్వపడుతున్నారు

ఆ రోజు మోహన్ తన గాలరీలో ఏదో చిత్రం గీసుకుంటున్నాడు తెలుపు తోసుకుంటూ వచ్చిందో యువతి

"నమస్కారం-"అన్నది బాబాకుగా

"ఊ!" మోహన్ పనిధ్యానం కళకు అంకితమై చిత్రిస్తున్న చిత్రంలో తదేకత్వత పొందినప్పుడు అంతకన్న అతడు చెప్పగల సమాధానం లేదు.

"మా వాన్నాడు చిత్రాలు యియ్యమన్నారు."

మోహనుగా నవో పుష్పాలు

యిచ్చాడు.

ఆ యువతికి అతనితో మాట్లాడాలన్పించింది

అతను అందమైన బొమ్మకురంగులు దిద్దుతున్నాడు లౌకిక ప్రపంచంలో నిర్మమిత్తంగా ఉంటూ-

"నీకు మాటలు రావా?" ఎందుకో కడిపించాలన్పించింది.

అనలు వినిపించనట్లు నవ్వేశాడు మోహన్.

ఆ నవ్వు ఆమెలో నీలలు మీటాయి ఆమెకూడా అతనితో చాలు అంత స్వరంలా నవ్వింది.

అతనిలో సరిగమలు పలికించింది ఆ నవ్వు

మూగ భాషతో మాట్లాడుకున్నారు ప్రేంద భాష పాలను ప్రేమించింది.

ఆమె అయిష్టంగా వెనుదిరిగింది. వాలు జడ చివర వాలు చూపులు కర్షించింది మోహన్ పై ప్రభుతను పాదించింది

ఆ చూపు నవ్వు-

అతనిలో చైతన్యం కదలింది.

హృదయానికి రూపం లేదు. వరుసయామసారంగా ఆకృతి పొందుతుంది.

ప్రమోద వీణలు మోహనపాడాయి ఆనందరంగులు వింతరించుకున్నది ఏ చిత్రం గీసినా కళ్యాణి రూపు పొందకుండా పోతున్నాయి. అనుభవాలు పరిణతి చేసే రసులకు పరిపుష్టి కలుగు ఊర్ధ్వకాశ కలవరింతలు మనసు దోచిన ప్రియురాలికై మనుకలే రవళ్ళ హృదయాలు అనుసరించేవి ఆ ప్రతి ఉదాత్తకళ అనిర్వచనీయమైన కుంచెకు కలానికి జీవం అందుకే మోహన్ చిత్రకళ సౌందర్యాన్ని లోతును వంతరించుకున్నది.

ఒక రోజు-

"శాంతా!నుంచి విషయం చెప్పకా అప్పుడే లోనికి వస్తూ అన్నాడు రంగారావు.

"మంచి మాట కన్న మించిన దేముంది? చెప్పండి" ఆతురతతో అడిగింది శాంత-

"నా చిన్నబాబు స్నేహితుడు గంగాధరం తెలుసుగా-!

....అతని కూతురు కళ్యాణి తెలుసుగా ?కు! ఎలావుంటుంది?"

"ఎలా ఉండడమేమిటి ? అచ్చు మన మోహన్ గీసే బొమ్మలా - పుత్తడి బొమ్మలాఉంటుంది అన్నదిమనుకుంటూ

"ఆ అమ్మాయే మనకు కోడలై కే."

శాంత ముఖం విచ్చి మెంది. గీయబోయే చిత్రానికి స్కెచ్‌లా ఆమె ముఖ రేఖలు

"కోరికలే గుర్రాలైతే....! ఊహలన్నీ బాగుంటాయి"

గంభీరంగా అన్నది శాంత.

అదోలా నవ్వాడు రంగారావు.

"అంత అదృష్టమా మనకు...."తిరిగి శాంత అన్నది.

"అదృష్టానికి రూపం ఏమిటో...."

"కళ్యాణి" రాంటవే అన్నది.

"ఆ అమ్మాయికి మన మోహన్ నచ్చాడు...."అన్నాడు రంగారావు కళ్ళు మూసుకుని.

"నిజమా! ఎవరు చెప్పారు మీకు? అన్నది సంభ్రమంతో.

మోహన్ చెప్పకపోతే కళ్యాణిచెప్పదనుకున్నా-!

వారిద్దరూ చాలా కాలం నుంచి ఒక్కటే-!"

"నిజంగా బాకు పండుగ...." కళ్ళ నీళ్ళు పెట్టుకుంది.

* * *

కోకాయమావం అరాళి- పండు వెన్నెలజల్లు పన్నీరు చల్లే అందమైన రాత్రి- మరళిమైన పారవమైన వెన్నెల వెన్నెలలో చిగురించిన అనుభూతుల చల్లదనం వ్యాపించిన రాత్రి కళ్యాణి గొంతులో కోటికొట్ల రాగాలవీణలు మోహన కాలపించాయి.

మోహనలో కోటికొట్ల మణివీణలు కళ్యాణిని మోహించాయి.

అనురాగమయమైన రాత్రి-

జటగా యమునా కళ్యాణిని ఆలపించాయి అనురాగ స్వరాలు.

కళ్యాణి గొంతులో భావానికి అందనిభాష కుతికిందని శబ్దం గొంతులో నలిగిపోయింది మోహన్‌కు అవేళానికి చాలని భాష మెలితిరిగిపోయింది కళ్యాణికి "అలా చూస్తారేం బావా"- అదోయిదిగా అడిగింది కళ్యాణి

నవ్వాడు మోహన్-

"మాట్లాడరేం!"- కవ్వించింది.

అంలోనే అప్రతిభుడిగా అతనికంఠం కీచుమన్నది. భావానికి మించిన భాష-భాషకు చాలనిశబ్దం బాధగా నలిగిపోయింది శబ్దం అతనిలో వ్యర్థమై పోయింది.

"అయ్యో....!" అనుకుంది కళ్యాణి అతను ఏదో చెప్పబోయాడు కళ్ళలో నీళ్లు తిరిగాయి

"వద్దు- చెప్పకండి- నోడి మాట్లాడడం నేరకపోతే వారికవ్వరు బాగానే మాట్లాడతారు- అన్నది మోహన్‌లో కళ్యాణి ఎగతాళా- మోహన్ కళ్యాణి రాగ వంతిలా అనురాగం నిండింది అంతట

(మిగతా 4వ పేజీలో)

స్కెచ్:

భంగపాటైన బియ్యం వేట

ఆనందరావు మహాదాపడడంతో ఒకటవ శారీఖున జీతం అందుకున్నాడు. క్రిమతికి పంప్రతించి అన్నవాళ్ళను, అదేవాళ్ళను ఒకప్రక్కగా పెట్టి యాభై కిలోల బియ్యం ఏవిధంగానైనా సరే, ఎన్ని బాధలుపడైనా సరే సంపాదించాలని దృఢంగా నిశ్చయించుకున్నాడు. ప్రపంచిన క్రిమతికి మూడ్లెల్ల వరకైనా పాతబియ్యం పెట్టకపోతే ఏ సమాధానైనా వస్తుందేమోనని అతని భయం! కొత్తగా ప్రపంచంలోకి వచ్చిన పనికందుకు పరిఅన్నం సమస్య లేకపోయినా మరి వున్నముగ్గురు పిల్లలకూ అనమస్య వుండనేవుంది! వారం రోజులనుంచీ వాళ్ళకు కొత్తబియ్యం అన్నమే పెట్టవలసి వస్తోంది. పెద్దపిల్లకడుపునొప్పి అంటోంది! రెండోవాడికి జలుగు కుంటూ గాంధీ హాస్పటలుకు ప్రక్కగావున్న ధర్మశాలవద్దకు చేరుకున్నారు. చకచక సైకిళ్ళకు తాళాలు వేసి చరచరా మెట్లెక్కారు. కాని, ధర్మశాలపై వ క్యూలూలేవు. సిండికేటు

"ఇక్కడా-బాబుకు అన్నదే గుడిం తాలుకూడా వచ్చేశాయి-! బాబంగారు-కొండ-వీడికి రావడం ఎంత సేపు-! ఇదుగో ఈ మొద్దువుందివాణ్ణు రోజులువంచి మెలిగి పెడుతున్న 'కకుత్స' అనలేకపోతున్నది" అన్నది శాంత బాబును మురిపెంగా ముద్దుపెట్టుకుని పదేళ్ళ పాప బుగ్గలు మెలిపెడుతూ-

"ఊ-!పిల్లలను దెగ్గొడుతున్నావు!" అన్నాడు రంగారావు

"అబ్బ - మీరు మాటాగా బాగుగేసున్నారు బాబుకు మాటలవు స్తం తెచ్చి పెట్టమని నాలుగు రోజులువంచి పోరు పెడుతున్నా తెచ్చారుకాదు. పిలలం సంగతి యింత పట్టించుకోనకపోతే పాపిల్లలా బాగు డతారుతెవండి-"

"నిజేద అదికాదు శాంతా-! పిల్లలలో పిలలకు ఒకరిని కించపరిచినా పోటిపెడితే వయస్సు వచ్చిన తరువాత వైషమ్యాలకు దోవతినుందని..."

"నా పిల్లలు మాటిచ్చాలు - అంత తెలిసి బుద్ధులు పుట్టవు పిల్లకు "అన్నది వాత్సల్యంతో తలకు వేళ్ళ మెటికలు విరుచుకుంటూ,

"అబ్బే! నా పిల్లలికే తెలిసి బుద్ధులు...."

"అవును మన పిలలకు ఆ నీతవు బుద్ధులు పుటవు!" ఇద్దరు ఆన